

Pe-un picior de plaiu, pe-o gură de raiu,
Iată vin în cale, se cobor la vale
Trei turme de miei cu trei ciobănei
Unu-i Moldovean unu-i Ungurean și unu-i Vrâncean.
Iar cel Ungurean, și cu cel Vrâncean,
Mări se vorbiră, ei se sfătuiră
Pe l'apus de soare ca să mi-l omoare
Pe cel Moldovan că-i mai ortoman
Ș'are oi mai multe, mîndre și cornute,
Și cai învățați și cîni mai bărbați!...
Dar cea Mioriță cu lîna plăviță
De trei zile'ncoace gura nu-i mai tace,
Iarba nu-i mai place.
– Mioriță laie, laie, bucălaie,
De trei zile'ncoace gura nu-ți mai tace!
Ori iarba nu-ți place, ori ești bolnăvioară, Draguță Mioară?
– Drăguțule bace! Dă-ți oile'ncoace
La negru zăvoi, că-i iarba de noi și umbra de voi.
Stăpîne, stăpîne, îți cheamă ș'un cîne
Cel mai bărbătesc și cel mai frățesc,
Că l'apus de soare vreau să mi te-omoare
Baciul Ungurean și cu cel Vrâncean!
– Oiță bîrsană, de ești năzdrăvană
Și de-a fi să mor în cîmp de mohor,
Să spui lui Vrâncean și lui Ungurean
Ca să mă îngroape aice pe- aproape
În strunga de oi, să fiu tot cu voi;
In dosul stîinii, să-mi aud cîinii,
Aste să le spui, iar la cap să-mi pui
Fluieraș de fag, mult zice cu drag!
Fluieraș de os, mult zice duios!
Fluieraș de soc, mult zice cu foc!
Vîntul cînd a bate prin ele-a răzbate,
Ș'oile s'or strînge, pe mine m'or plînge cu lacrimi de sînge!

Au pied d'une grande montagne, dans un petit coin de paradis
Sur un petit chemin qui descend dans la vallée :
Trois troupeaux d'agneaux et trois bergers
Un Moldave, un Hongrois de Transilvanie et un du comté Vrâncea...
Au sud de la Moldavie roumaine...
Donc le Transylvain et le «Vrâncean»
ils parlementent
Ils se disent qu'au coucher du soleil
ils vont assassiner le Moldave
qui est plus riche, qui a de beaux moutons
avec des chevaux mieux dressés, des chiens plus virils
Mais la petite brebis, la Mioritza, avec sa laine blanchâtre
passe son temps à gémir („ne tait plus sa bouche”)
Et l'herbe ne lui plaît plus
- Ma petite brebis noire et blanche (laine blanche et extrémités noires)
Ça fait trois jours que tu ne te tais pas
L'herbe ne te plaît plus, t'es malade ma petite brebis chérie?
Mon berger chéri ! Renvoie les brebis
Dans le pré sombre : là-bas nous aurons de l'herbe et vous aurez de l'ombre
Maître, maître! Prends toi un bon chien
Le plus viril, le plus loyal
Parce qu'au coucher du soleil, ils veulent te tuer
Le Hongrois et le «Vrancean»
- Ma vieille petite brebis extraordinaire
si je dois mourir dans un champ de graminées
dis donc au «Vrancean» et au Hongrois
qu'ils m'enterrent par là
pas loin de mes brebis, que je reste avec vous
Derrière la bergerie, que je puisse entendre mes chiens
Tu leur diras ça, et que qu'à ma tête
Ils plantent une petite flûte en hêtre pour jouer ma joie
Une petite flûte en os pour jouer ma peine
Une petite flûte en sureau pour jouer avec entrain!
Le vent soufflera dedans et les fera chanter

Iar tu de omor să nu le spui lor.
Să le spui curat că m'am însurat
Cu-o mindră crăiasă, a lumii mireasă;
Că la nunta mea a căzut o stea;
Soarele și luna mi-au ținut cununa;
Brazi și păltinași i-am avut nuntași;
Preoți, munții mari, paseri, lăutari,
Păsărele mii, și stele făclii!
Iar dacă-i zări, dacă-i întîlni
Măicuță bătrînă cu brîul de lîna,
Din ochi lăcrimînd, pe culmi alergînd,
Pe toți întrebînd și la toți zicînd:
Cine-au cunoscut, cine mi-au văzut
Mîndru ciobănel tras printr'un inel?
Fețișoara lui, spuma laptelui;
Mustețioara lui, spicul grîului;
Perișorul lui, peana corbului;
Ochișorii lui, mura cîmpului!...
Tu Mioara mea, să te'nduri de ea
Și-i spune curat că m'am însurat
Cu-o fată de crai, pe-o gură de rai.
Iar la cea măicuță să nu spui, drăguță,
Că la nunta mea a căzut o stea,
C'am avut nuntași brazi și păltinași,
Preoți, munții mari, paseri, lăutari,
Păsărele mii, și stele făclii!...

Et quand mes moutons pleureront des larmes de sang en pensant à moi
Tu ne leur parleras pas de mon assassinat
Tu leur diras seulement que j'ai épousé
une reine magnifique (...)
Et qu'à mon mariage, une étoile est tombée
Le soleil et la lune m'ont servi de couronne
Des sapins et des érables étaient parmi les invités
et comme prêtre, dis-leur que j'ai eu de grandes montagnes,
et puis des oiseaux pour musiciens
Des milliers d'oiseaux et des oiseaux comme des flambeaux
Mais si tu vois passer
Ma petite maman avec sa ceinture en laine
Courant dans les montagnes en pleurant
Demandant à tout le monde
s'ils ont vu ou connu
Un fier berger à la taille élancée
les joues blanches comme l'écume du lait
la fine moustache comme un épi de blé
les cheveux noirs comme un corbeau
Et ses yeux brillants comme les mûres des champs !...
Ma petite brebis,
Dis-lui simplement que j'ai épousé
Une fille de preux aux entres des cieux.
Mais à ma petite maman, ne lui dis pas, ma petite brebis chérie,
Qu'une étoile est tombée à mon mariage
Que j'ai eu des sapins et des érables comme invités
De heutes montagnes pour prêtres et des oiseaux pour musiciens
Des oiseaux par milliers et des guirlandes d'étoiles...